

Nguyệt cầm.

thơ : Xuân Diệu
nhạc : Cung Tiến

Đêm mùa trăng úa làm vỡ hồn ta Ngập ngừng

xa suốt thu đôn lá úa trôi qua Sầu thu sầu lên

vút mịt mù mà e nhớ hương mùa thu Trăng tâm dương lung linh bóng

sáng từng thoáng lệ ngân mà hồn phân vân cuồng điên nhớ

Long lanh tiếng Nguyệt Cầm tiếng đàn trầm Ai nhớ nương tử một đêm nao trăng

thanh trong lời hát chết theo nước xanh chết theo nước xanh Ôi đàn trăng

cũ làm vỡ hồn anh Long lanh long lanh trăng chiếu một mình khơi vơi khơi

vơi nhạc lắng tơ ngời Nguyệt cầm ôi từng lệ ngân chết từng mùa xuân

Đêm ngời men nhớ nhạc tê người thuở xưa Trăng sầu riêng

chiếc Trăng sầu riêng chiếc sầu cho tôi Bao giờ
 hồn ghé bốn bề sao ngập hồn xanh biếc trời cao Kia thuyền trắng trắng nhớ Tâm
 Dương nhớ nhạc vàng đêm ấy thuyền neo bến ấy Nguyệt Cầm nghe nức từng câu có
 hàng mây trắng về đâu? Mắt chìm sâu đêm vắng đời sầu Nguyệt Cầm khơi mãi tình sầu
 Khơi mãi nguồn Đêm mùa trăng úa làm vỡ hồn ta Ngập ngừng
 xa xuôi thu dòn lá úa trôi qua Sầu thu sầu lên
 vút mịt mù mà e nhớ hương mùa thu
 Trăng tâm dương lung linh bóng sáng từng thoáng lệ ngân mà hồn phân
 vân công diên nhớ Long lanh tiếng Nguyệt Cầm tiếng đàn trầm
 Ai nhớ nương tử một đêm nao trắng thanh trong lời hát chết theo nước
 xanh chết theo nước xanh Ôi đàn trắng cũ làm vỡ hồn anh (1956)